

POKOJ

ŠTVRTROČNÍK CIRKEVNÉHO ZBORU
ECAV BUDIMÍR

Linda Veberová

*Ale anjel im povedal: Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú
radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes
v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. A toto
vám bude znamením: nájdete nemluvniatko, obvinuté
plienkami, ležať v jasliach.*

ROČNÍK XV.
ČÍSLO 04/2022
ISSN 2729-952X

Lukáš 2, 10 - 12

OBSAH

Večný dar	3
A sú Vianoce	3
Biblické zamyslenie	4
Vianočné zvony	5
30. výročie pamiatky posvätenia chrámu	6
Uvedenie erbu	10
Jesenná víkendovka	12
Adventný veniec a iné dobré zvyky	14
Prenosy služieb Božích počas Voianoc	15
Výroba adventných vencov	16
Stertnutie seniorov	18
Jeseň života	20
Vianočné pranie	21
Obláčik pre deti	22
Vianočný koncert	24

**POKOJ, štvrťročník Cirkevného zboru
Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku
Budimír, číslo 04/2022, ročník 15.** Vydáva
Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Budimír.
Adresa redakcie: Budimír 16, 04443. IČO
31971555, DIČ 2021245875.

Zodpovedná redaktorka: Mgr. Anna
Debnárová, kontakt: budimir@ecav.sk,
0918828006. Nevyžiadané rukopisy sa
nevracajú. Redakcia si vyhradzuje právo
krátiť príspevky. Texty neprešli jazykovou
korektúrou. ISSN 2729-952X, EV 6025/21.
Dátum vydania: 20. decembra 2022

VEČNÝ DAR

K napísaniu tohto vianočného zamyslenia ma inšpirovala veta, ktorú o najznámejšej udalosti pre celý kresťanský i nekresťanský svet povedal Dr. Martin Luther: *„Ježišovo narodenie v Betleheme nie je jednorazový príbeh, ale dar, ktorý zostáva naveky.“*

V tejto jedinej vete je povedané pre veriaceho človeka všetko. Dostalo sa nám takého daru, ktorému nemôžu konkurovať najdrahšie a najvzácnejšie veci, ktoré si možno nájdeme aj tohto roku pod vianočnými stromčekmi, resp. ktorými my obdarujeme svojich milovaných.

Dostali sme niekedy darček, ktorý nám vydržal dlhé roky, a ktorý nám niekoho pripomína? Zaiste, veď preto si robíme radosť. Obyčajne však väčšina darov má pominuteľnú hodnotu – šaty sa obnosia, kozmetika sa spotrebuje, elektrické spotrebiče, mobily a počítače sa pokazia, či zastarejú....

S pribúdajúcimi rokmi si určite každý z nás uvedomí, že práve nehmotné veci – spomienky na Vianoce, keď sme boli deťmi, spomienky na spoločne prežité chvíle s tými, ktorí už nie sú medzi nami, láska, ktorej sa nám od nich dostalo i tá, ktorú sme my rozdali – to všetko má trvalejšiu hodnotu, to sa tak rýchlo nepominie.

Večný dar – narodený Spasiteľ sveta – na svojej hodnote nestráca nikdy! „Ježiš Kristus ten istý včera i dnes i naveky.“ Pán Boh stelesnil svoju lásku k nám v tom práve narodenom dieťatku. Tá Láska chce byť s nami v našich životoch – vždy, nielen počas Vianoc. Prijmíme teda ponúkaný dar!

Božena Fazekašová
presbyterka

A SÚ VIANOCE

*Tu nepostačí vycibrenosť slov,
hnev Herodesa a spech žoldnierov.
Ani žiar hviezd, keď smer nepoznáš.
Kde je tá zem, kam prísť má Mesiáš?
Iba keď srdce pohne sa v hrudi,*

*Iba keď srdce pohne sa v hrudi,
cit viery, lásky, v ňom sa prebudí.
Nech si kto čo vraví a mňa zmiasť chce,
Dieťa v jaslách zriem a sú Vianoce.*

Ladislav Fričovský

BIBLICKÉ ZAMYSLENIE

*„Vlk bude hosťom u baránka
a leopard bude ležať s kozľatom.
Teľa, levíča a kŕmny dobytok budú
spolu a malý chlapec ich poženie.“*

Iz 11, 6

Slová proroka Izaiáša vyznievajú ako zvesť o zmene zoologických pomerov. Vieme však, že sú to obrazy, ktorými sa prorok snažil priblížiť dôležitosť a význam svojho proroctva. Dnes je pre nás kresťanov omnoho jednoduchšie čítať tieto slová, pretože sme k nim z Božej milosti dostali kľúč. Tým kľúčom je Boží Syn Ježiš Kristus, ktorého narodenie si budeme čochvíľa pripomínať. A tak smieme aj tieto slová čítať akoby z opačného konca. Od výsledku smerom k počiatku. Veď práve slová o nažívaní zvierat v pokoji zaznievajú v kontexte slov, ktoré hovoria o príchode Spasiteľa, o Jeho úlohe, o Jeho vlastnostiach. Dôsledkom vlády tohto Spasiteľa Ježiša Krista narodeného v Betleheme bude aj obnovenie pokoja. Obnovenie pokoja aj medzi človekom a prírodou. „To je výborná správa!“, povieme si. Kde je však ten pokoj? Veď koľko nepokoja vnímame nielen okolo seba, vo svojom okolí, vo svete, ale aj v ľudských srdciach?! V súčasnosti je celé stvorenie hlboko porušené hriechom. Veď každý z nás je od narodenia

naklonený k čineniu zlého (nesieme si dedičný hriech), ale aj vďaka prorokovi Izaiášovi máme skrze Ježiša Krista nádej. Nádej na obnovenie pokoja, ktorý svojou obeťou na kríži a slávnym vzkriesením prináša do našich srdiec, ale máme aj nádej na pokoj medzi stvorením. Izaiáš nemyslí na pokoj medzi zvieratami navzájom, ale obrazmi zvierat naráža na pokoj malých a veľkých národov. Malých a veľkých štátov. Už nikto do nikoho nebude skákať. Už nikto nikoho nebude hrýzť, ani provokovať, ani ho žrať! Nastane ríša pokoja. Nastane rajsý stav mieru a pokojného súžitia. Celá zem bude mať ten správny vzťah k Bohu (poznánie Hospodina), ale aj k sebe navzájom. Ľudia skrotnú. Budú poslúchať Hospodina. Pokoria sa pod Jeho mocnú ruku. Toto je nádej, ktorú máme nielen v závere občianskeho roka, ale ktorú máme a smieme sa ňou skrze pôsobenie Ducha Svätého potešovať aj v čase, kedy dôsledky nepokoja susediacich štátov vnímame veľmi konkrétne. Amen.

Anna Debnárová

zborová farárka

VIANOČNÉ ZVONY

VIERA, NÁDEJ, LÁSKA

VIERA

Som zvon tohto mena! Nad celý svet je moja cena
a večnosť zvieram v svojej dlani.
Ja v živote i v umieraní spojujem nebesá i zem
a ľuďom záchranou byť chcem.
Zvon viery zvoní do diali, aby sa ľudia nebáli.
Učme sa veriť úprimne, Boh pomôže - tebe, mne.
Veď ešte nikdy nesklamal, toho, kto vieru v Neho mal.
Zvon viery zvoní do diali, nech plameň i v nás zažiari,
jak v Betleheme v dávny čas, nech Kristus zrodí sa i v nás.
Zvon viery zvoní do diali, že všetci o to nestáli,
keď Pán Boh svetú Dar svoj dal - verných je vždycky iba pár.
Ja však chcem zostať medzi nimi, sláviť Ho spevmi vianočnými.

NÁDEJ

Zvon menom nádej vyzváňa, blaží nás v chvíľach čakania.
Keď sa čo chceme, nedeje, pohasnú naše nádeje.
No nádej v Bohu – to je sila – pokorná, tichá, trpezlivá.
Zvon nádeje nás spája s tými, čo spia už snami tichučkými,
v nebi sa s nimi stretneme – to zvoní nám zvon nádeje.

LÁSKA

Zvon láska hlása všetkým nám – ja Boha v sebe ukrývam!
Veď Boh je láska a kto je v Ňom, ten žije v láske – nocou, dňom.
Zvon láska zvoní do noci – bez Krista niet nám pomoci!
To malé, slabé Jezula, prichádza spasiť- teba, mňa.
Nuž v láske stojme nad jaslami, nech zmiznú hnevy, zlosti, klamy...
Nech v našich srdciach prebýva - len Láska živá pravdivá!
Zvon láska zvoní, čas nám dáva – veď Láska nikdy neprestáva!

30. VÝROČIE PAMIATKY POSVÄTENIA CHRÁMU

6. november 2022 bol v našom cirkevnom zbore dňom, kedy sme si pripomenuli, že pred 30-timi rokmi za účasti bratov biskupov Pavla Uhorskaja a Júliusa Filu st. bol posvätený náš chrám.

Pozvanie prijal pán starosta obce Budimír Vojtech Staňo s manželkou; bratia farári: Peter Andrejčák – zborový farár v Hodoši v Slovinsku a riaditeľ Diakonie, s manželkou; Marián Hamari z reformovanej cirkvi; Vladimír Mako a Radoslav Grega s manželkou. Medzi pozvanými hosťami boli aj niektorí ešte žijúci členovia zboru, ktorí sa podieľali na výstavbe kostola.

Po privítaní hostí som prečítal slovo z proroka Izaiáša 40, 6 – 8: „*Hlas hovori (Izaiášovi): Volaj! I povedal som: Čo mám volať? Každé telo je tráva a všetka jeho nádhera sťa poľný kvet. Naozaj, ľudia sú ako tráva... Usychá tráva, vädne kvet, ale Slovo nášho Boha zostáva naveky.*“

Zamýšľal som sa nad tým, ako rýchlo plynie čas. 30 rokov je pomerne veľmi dlhý čas, keď myslíme na budúcnosť, ale veľmi krátky čas, keď sme ho prežili práve my osobne. Pri posviacke som mal 32 rokov a dnes?... Ale i napriek tomu sa teším na slovo, ktorým odpovedáme každú nedeľu na určitý text slovami proroka: „**SLOVO NÁŠHO BOHA ZOSTÁVA NAVEKY.**“ A to večné

SLOVO nám je zvestované. Tým SLOVOM je sám Ježiš Kristus – náš Pán. To večné Slovo sa stalo telom, aby nám na Golgote dokázal svoju lásku. On svojou láskou prijíma na milosť každého, kto je ochotný k Nemu prísť s pokorným srdcom... Nezabúdajme, že Pán Ježiš nielenže zomrel za naše hriechy, ale aj bol vzkriesený a bude sudcom všetkých ľudí...

V kázni sa ku nám prihovoral brat Peter Andrejčák (oslovený bol aj biskup vých. dištriktu a aj košický senior, ale nemohli sa slávnosti zúčastniť). Text prečítal z ev. Matúša 7, 7c: „... *klopte a bude vám otvorené.*“ Uvediem niekoľko jeho myšlienok z kázne (Peťo bol tak dobrý, že mi poslal svoju kázeň a môžem z nej citovať).

My často počúvame, aj v kázňach, a v jednej detskej piesni sa to aj spieva: „Klop, klop, klop, kto klope na dvere. Je to Ježiš, Ježiš, Ježiš náš Pán.“ Teda Pán Ježiš stojí a klope na dvere našich srdc. Avšak, nebolo by správnejšie, hodnejšie nášho Pána a Boha, aby sme práve my ako prví vyvinuli iniciatívu a klopali na Božie nebeské dvere? Veď Pán Boh zaklopal, ba zabúchal na dvere našich srdc, keď k nám poslal svojho jediného Syna. Mocne nám zabúchal na dvere, keď Ho obetoval za naše hriechy a vybojoval pre nás spásu a večný život vo svojom kráľovstve.

Na rade sme my. „...klopte a bude vám otvorené.“ A my aj klopeme a vždy nám je otvorené. Klopeme na nebeské dvere, keď sa schádzame k spoločným modlitbám, keď počúvame výklad slova Božieho, keď spievame piesne...

Klopme na tie večné dvere aj keď sme doma, v súkromí, v pracovnom prostredí, v škole, keď sa zabávame, keď smútime. Vždy nám bude otvorené, aj keby sme si niekedy mysleli, že Pán Boh momentálne nie je doma, keď možno neodpovedá na naše prosby. Odpovedá, ale nie tak, ako my chceme, ale ako chce On. A keď sa pozrieme dozadu, za minulými vecami, často spoznáваме nádherný spôsob, ako nám pomohol. Aj v tom je krása života viery. Viera nie je nudná. Naopak, je dynamická, plná rôznych zážitkov, avšak len pre toho, kto ju zakúsil. „...klopte a bude vám otvorené.“ Amen.

Na bohoslužbách poslúžili svojim vystúpením deti z detskej besiedky, spevokol, kapela a modlitbou sestra B. Fazekašová. Okrem brata P. Andrejčáka liturgovali aj naša sestra farárka A. Debnárová a brat R. Grega, ktorý tiež aj uviedol do užívania erb CZ ECAV Budimír. Pozdravom sa prihovorili pán starosta Vojtech Staňo a brat M. Hamari.

Na záver bolo podávané malé občerstvenie, ktoré pokračovalo obedom a rozhovormi v budimírskom kultúrnom dome.

Vyprosujem od nášho dobrého nebeského Pána pre nás všetkých Jeho pokoj, požehnanie a Jeho prítomnosť v ašich rodinách.

Vladimír Peter
zborový dozorca

UVEDENIE ERBU

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Budimír

Súčastou slávnostných bohoslužieb bola aj inaugurácia erbu Cirkevného zboru ECAV Budimír. Z poverenia herolda Slovenska a predsedu Heraldickej komisie ECAV na Slovensku, Dr. Ladislava Vrtela, uvedenie erbu vykonal rodák z Budimíra, zborový farár v CZ ECAV Opiná a člen Heraldickej komisie, Radoslav Grega, ktorého úryvok z príhovoru Vám prinášame.

Erbová tvorba je neodmysliteľnou súčasťou európskeho kultúrneho dedičstva a má aj v Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku dávne tradície. Erbová tvorba však nepatrí iba minulosti, ale aj v súčasnosti môže napomáhať povedomia – kto som a kam smerujem.

Kým mestá a obce majú zákonnú povinnosť mať vytvorené vonkajšie symboly, v Evanjelickej cirkvi je to odporúčanie a dobrovoľnosť. Sám som členom heraldickej komisie evanjelickej cirkvi od jej vzniku v roku 2008, a desiatky zborov požiadali možnosť mať svoj vonkajší symbol, ktorý spája jeho minulosť so súčasnosťou. Tak aj cirkevný zbor Budimír so žiadosťou sestry zborovej farárky Anny Debnárovej sa obrátil na spomenutú komisiu so žiadosťou o vyhotovenie zborového erbu. Komisia v zastúpení pánom dok-

torom Ladislavom Vrtelom, predsedom komisie, posúdila námety, staré pečate, pečiatky, historické udalosti, spätosť cirkevného zboru so šľachtickým rodom Ujházy a spojením námětov navrhla erb pre cirkevný zbor. Erb po odbornom posúdení v rámci štátnej legislatívy rešpektuje a spĺňa všetky po stáročia zachovávané heraldické pravidlá erbovej tvorby a jej požiadavky. Po týchto úkonoch bol zapísaný do Heraldického registra Slovenskej republiky.

Veľký erb Cirkevného zboru Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku má túto podobu: má túto podobu:

„V modrom štíte zo zlatej, rubínmi a perlami zdobenej koruny vyrastajúci strieborný pelikán v červenej zbroji, kŕmiaci svoje tri mláďatá rovnakých tinktúr; vpravo hore zlatý kalich. Nad štítom na zlatej krížovej žrdi pripevnená, vejúca, do štyroch cimburovitých jazykov vybiehajúca modrá zástava so znamením Lutherovej ruže.“

Znamenie erbu korení v erbe rodu Ujházy, podporovateľa cirkevného zboru, ktorý sa v minulosti zaslúžil o vytvorenie samostatného cirkevného zboru v Budimíre. Cirkevný

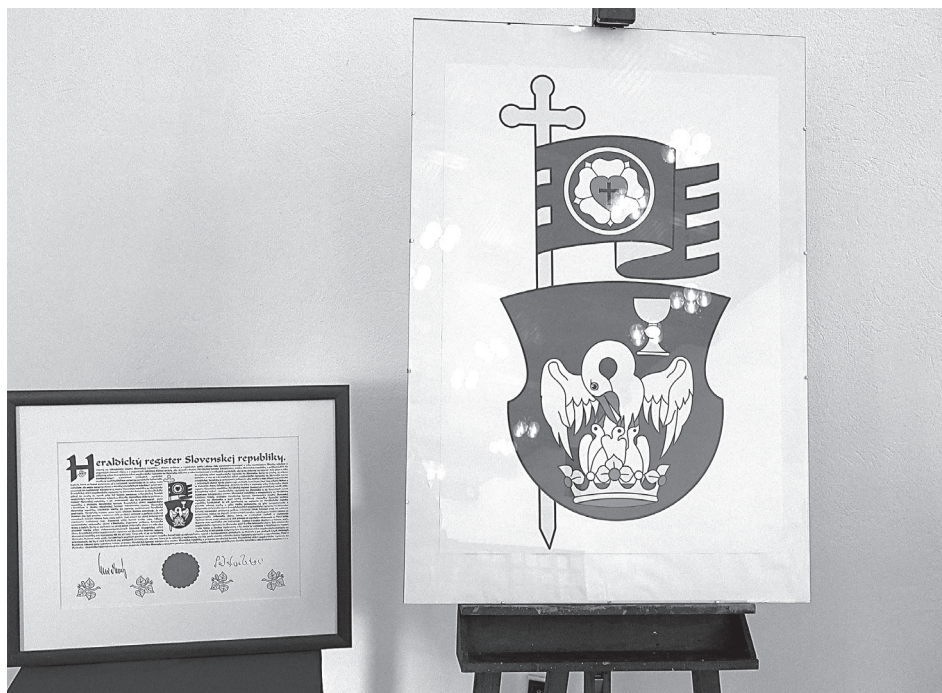

zbor Budimír je legislatívne pomerne mladý, ale jeho korene siahajú do čias prvopočiatkov formovania sa evanjelickej cirkvi na Slovensku. Z histórie je známa prítomnosť komunít i starých zborov hlásiacich sa k reformačným zásadám. Práve podporovateľom týchto snáh v kotline bol rod Ujházy. Pelikán je starý kresťanský symbol z druhého storočia až štvrtého storočia, ktorý v kresťanstve postupne prešiel do úzadia. Skôr sa zachovali kríž, kalich, ryba, kohút a iné. Pelikán bol symbolom starostlivosti a obetavosti pre svoje mláďatá. A tým bol pripodobnený Pánovi Ježišovi Kristovi Jeho starostlivosti o nás a obetavosti, ktorú prejavil.

Svoje ruky rozprestiera nad svojimi nasledovníkmi, ktorí sú plne odkázaní na Jeho pomoc. Povedomie evanjelictva spojenej s obetavosťou Pána Ježiša Krista dotvára kalich, symbol zo starej pečate cirkevného zboru i z nového erbu obce Budimír, kde zbor má svoje sídlo. Tento štít tvorí erb cirkevného zboru. Veľký erb cirkevného zboru je tvorený so štítu a zástavy.

Erb cirkevného zboru je možné podľa heraldických zvyklostí používať na svojom majetku hnutelnom aj nehnuteľnom, najmä v korešpondencii, pečiatkach, ex librisoch a pri všetkých iných vhodných príležitostiach.

JESENNÁ VÍKENDOVKA

Z Božej milosti sme počas jesenných prázdnin mohli pripraviť pre naše deti v piatok a sobotu víkendovú akciu. Najmä v piatok si prišlo vypočuť zaujímavý príbeh asi 30 detí, malí aj veľkí. Už od ôsmej ráno sa drobci trúsili do nášho kostola, kde sme začínali s detskými piesňami a poučným príbehom.

Oba dni sme počuli príbehy, ktoré sa týkali hriechov, s ktorými sa stretávame všetci. Krádež a klamstvo. Niekedy si ani neuvedomujeme, že je to prestúpenie Božieho zákona. Zabúdame, že potrebujeme Jeho očistenie a zmierenie s naším nebeským Otcom. Jediné Jeho Syn Pán Ježiš nás môže od neho oslobodiť. Chlapca, čo kradol a takisto Pabla, ktorý neprestajne klamal, si Pán Boh priviedol k sebe. Obrátenie človeka k Bohu je vždy tak nádherná veľká vec! Túto zmenu môže vykonať aj v Tvojom živote. Dovolíš mu to?

Počas dňa bol pripravený pre deti aj bohatý program plný rôznych hier a tvorivých chvíľ. Mali sme k dispozícii aj telocvičňu v základnej škole, čo nám umožnilo napriek sychravému počasiu mnoho športových aktivít. Približne o piatej podvečer si zmorené deti a ešte zmorenejší vedúci vydýchli.

Veľmi ma teší, že sme tieto dni mohli stráviť s najmenšími a že sme mohli prežívať veľké požehnanie a povzbudenie v službe aj skrze staršie ženy v našom zbore. Som Pánu Bohu vďačná za šikovné mamky a tety, ktoré sa starali o naše brušká. Nielenže sa podujali navariť nám fajnové buchty či špagety, ale hostili nás aj koláčikmi, chlebičkami či ovocím. V liste Korintským sa píše o tom, že cirkev je ako telo Kristovo, každý je potrebný a túto pravdu sme my mohli zažívať v praxi

Martinka Vahalcová

ADVENTNÝ VENIEC A INÉ DOBRÉ ZVYKY

Prvý adventný veniec vyrobil začiatkom 19. storočia Johann Heinrich Wichern. Narodil sa v roku 1808 v Hamburgu. Stal sa vychovateľom a študoval teológiu, aby mohol byť evanjelickým a. v. farárom. Neskôr Johann H. Wichern pôsobil ako učiteľ v hamburskej nedeľnej škole. Starval sa aj o chudobných, duševne chorých a siroty. V roku 1833 zriadil domov pre siroty. Deti tam pod jeho dozorom a starostlivosťou bývali a učili sa niektoré remeslá.

Adventný veniec vyrobil Wichern vlastne na podnet detí z domova, ktoré sa nevedeli dočkať Vianoc a neustále sa pýtali, kedy už budú sviatky. Tento veniec pozostával z kola vyzdobeného vetvičkami ihličia, na ktorom boli pripevnené štyri hrubšie sviece symbolizujúce štyri adventné nedele a 19 menších sviečok, ktoré symbolizovali zostávajúce dni adventu.

V Písme svätom veniec symbolizuje víťazstvo, prejav úcty, kráľovskú dôstojnosť, ale aj večnosť. Adventný veniec vzdáva slávu Tomu, ktorý je očakávaný a prichádza ako najvyšší prorok, kňaz a kráľ, teda Mesiáš – Kristus. On je „Svetlo sveta“.

Na Slovensku sa na Prvý adventnú nedeľu v horských oblastiach schádzali pastieri, ktorí trúbili na dlhých, za-

krivených pastierskych trúbach, ktoré mali nádherný, hlboký tón. Zvuk sa rozliehal doďaleka a ohlasoval začiatok adventného obdobia.

Počas adventu sa konali špeciálne ranné bohoslužby – roráty. Začínali už okolo piatej hodiny ráno. Zúčastňovali sa na nich aj malé deti. Brali to ako zvláštnosť, že mohli zababušené s lampášmi ísť do kostola.

Na začiatku adventu sa v rodinách piekli perničky a medovníčky práve preto, aby do Vianoc zmäkli. Používali sa aj na výzdobu vianočného stromčeka.

Advent sa nazýval aj malý pôst. Na Katarínu bola posledná zábava – Katarínska a ďalšia bola až na Štefana. Nekonali sa sobáše, hlučné zábavy a ľudia sa mali stíšiť a duchovne sa pripraviť na sviatky.

Celý advent nielen v minulosti, ale aj dnes sa má niesť v myšlienke zmierenia. Ľudia, ktorí sa počas roka poškriepili, by sa v týchto dňoch mali stretnúť, zmieriť, podať si ruky a odpustiť si.

Kedysi platilo pravidlo, že k štedro-večernému stolu by si mali sadnúť už všetci udobrení. Toto pravidlo by sa rozhodne nemalo stať len minulosťou.

Prenosy Služieb Božích

VIANOCE 2022

27. november 2022

Prvá adventná nedeľa

• 9.05 Rádio Slovensko, Trnava

18. december 2022

Štvrtá adventná nedeľa

• 9.05 Rádio Slovensko, Bardejov

24. december 2022

Štedrý večer

• 16.00 Rádio Regina, Banská Bystrica

• 17.00 TA3, Bratislava- Legionárska

25. december 2022

Prvý sviatok vianočný

• 10.00 DVOJKA, Boliarov

ECAV

VÝROBA ADVENTNÝCH VENCOV

Dva roky obáv a nestretávania sa v chorľavých obdobiach nás dosť poznačili. Fungovali sme prevažne v uzatvorených skupinách... No každý deň, kým sme ešte tu, je dar. Sme stvorení žiť vo vzťahoch, v komunitách, odovzdávať kúsok seba tomu druhému. S touto pravdou i napriek nezabezpečenému materiálu sme sa rozhodli, že po dvojročnej pauze chceme pokračovať v tradícii a stretnúť sa pri tvorení adventných vencov.

V mysli sa mi striedali dve myšlienky: „ľudia už nemajú záujem“ a „treba pokračovať v dobrej veci“. A tak sme s nádejou očakávali na posledný deň pred začiatkom adventu. Pán Boh sa postaral. Štedrosť a láskavosť ľudí v podobe darovanej čačiny a jej prípravy bola odpoveďou. Prišlo desať žien a sedem detí. Bolo to nádherné stretnutie. Každý tvoril, ako chcel, čas nám spríjemňovala hudba, deti, občerstvenie. Každá žena vytvorila unikátne dielo, ktoré tešilo naše oči a srdcia. Nešlo o dokonalé výtvyry. Išlo o dokonalosť okamihu, kedy sme všetky vyplli a upriamili mysle na niečo príjemné. Boh bol medzi nami. Spojil generácie žien a požehnal nám pekný predadventný večer. Ďakujem Mu, že nám umožnil sa stretnúť a postaral sa o nás. On vložil do každej ženy jedinečnosť a kreativitu. Aj svojou tvorivosťou Ho môžeme chváliť.

So stretávaním sa žien pri výrobe adventných vencov sa v našom zbore spája už akási história. Písal sa rok 2005 alebo 2006? Presne si nepamätáme. Som však vďačná za aktivitu sestry Aničky, ktorá ju rozbehla a súčasne za túžbu jej mamky Aničky, ktorá mala na srdci prácu so ženami v našom zbore. Okrem každoročného tvorenia adventných vencov sme sa v minulosti stretli aj pri iných kreatívnych činnostiach. Zdobili sme krabičky, maľovali na sklo, vyrábali vianočné gule... Za každým to bol vydarený a požehnaný čas. Ak Pán dá, rady by sme v tejto činnosti ďalej pokračovali.

Gabika Petrová a Ivetka Roháčková

STERETNUTIE SENIOROV

*„Ale Ty, Hospodine, si mojím štítom, si
mojou slávou, Ty mi dvíhaš hlavu.“*

Ž 3, 4

V nedeľu, 4. decembra 2022 sa v Cirkevnom zbore Budimír konalo stretnutie seniorov, ktorého sa zúčastnili seniori z CZ Budimír. Aj keď patrím do Cirkevného zboru Košice-Terasa, som vďačná Pánu Bohu a organizátorom, že ma pozvali na toto stretnutie. Lebo všetko na svete môže človek zastaviť, každý pohyb, každý nepokoj, čo však nezastaví, nespomalí je čas. Míňa sa deň za dňom, rok za rokom a pri čítaní svojej knihy života si človek uvedomí svoj seniorský vek.

Som úprimne rada, že som bola na toto stretnutie pozvaná. Zišli sme sa v kostole, kde najprv prebehli služby Božie a veľmi som uvítala, že počas nich bola prisluhovaná aj spoveď a Večera Pánova, kde som mohla Pánu Bohu poďakovať za doterajší život, ale hlavne úprimne ľutovať a kajať sa za odpustenie mojich hriechov. Po službách sme sa premiestnili do miestnosti kultúrneho domu, kde nás čakal pekne prestretý stôl. Privítal nás brat dozorca Vladimír Peter a vedúci dorastu, Michal Hirko. Pri veľmi chutnej kapustnici sa rozbehli úprimné rozhovory, kde sme sa vzájomne zdieľali, čo kto doma robí, kto komu ako pomáha a opráši-

li sme si spomienky aj na mnohých iných seniorov, ktorých sme už roky nevideli.

Boli to naozaj požehnané a veľmi milé chvíle, ktoré sa mi vryjú do mojich spomienok a budem na tento krásny a výnimočný deň ešte dlho spomínať. Ďakujem !!!

Emília Mikulská, Kráľovce

JESEŇ ŽIVOTA

Jeseň života, na prvý pohľad úzkostlivá,
no záleží na tom, ako sa na ňu človek díva.

Či pozrie do minulosti
a zúročí všetky skúsenosti,
alebo len čas budúci a cíti sa nesúci.

Chradne telo, chradne duch,
chýba mu ten čerstvý vzduch.
Na Život nie je nikdy neskoro.
Vždy tomu tak bolo.

Pokiaľ srdce bije v hrudi,
pokiaľ nový nápad myslou prúdi
a mladosť kdesi človek v sebe stretol,
môže prežiť babie leto....

Vymeniť daždivú smutnú jeseň,
za radostnú veselú pieseň,
žiť pre sny veľké i malé,
užívať si dni neustále.

Nepekne to znie - staroba,
no nie vždy to znamená - choroba.
Preto ak duša zdravá je,
telo to veľmi prospeje.

Otcovia, matky,
dedkovia, babky,
na hlavách našich vlas sivý,
krok náš, už trochu krivý,
na tvári našej vrásky -
to všetko znaky lásky.

Prešli sme dlhú cestu, náročnú,
možno ešte ťažšia bude nasledovať,
nerobili sme prácu zbytočnú,
za to všetko nám potomkovia chcú ďakovať.

Vedzme, že napriek zlobe sveta,
jedna pravda je tá,
že láska nikdy neprestane,
tak prosím požehnaj nám všetko dobre Pane.

VIANOČNÉ PRIANIE

Milé sestry a milí bratia!

Prajeme Vám a Vaším rodinám radostné a požehnané Vianoce. Nech príchod Božieho Syna prežiarí Vaše príbytky, no hlavne Vaše srdcia a naplní ich pokojom.

V nastávajúcom roku 2023 nech Vás Pán Boh sprevádza svojim požehnaním,
chráni od všetkého zlého
a dáva všetko potrebné pre časnosť i večnosť.

Predsedníctvo CZ ECAV Budimír

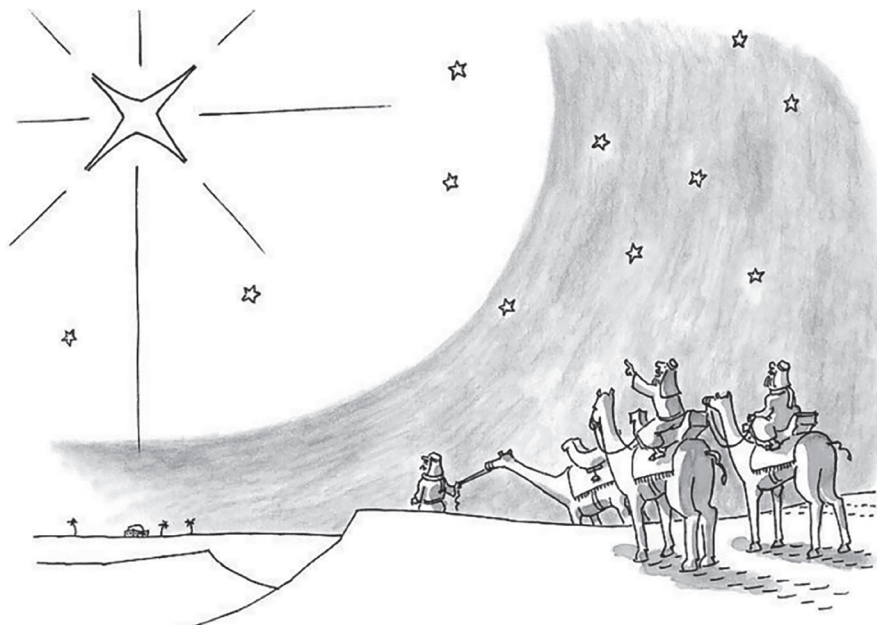

OBLÁČIK PRE DETI

Ahojte kamaráti, Vianoce sú predo dvermi a iste netrpezlivo čakáte, čo všetko si nájdete pod stromčekom tento rok. Avšak nie je to zvláštne, že dostávame pekné dary, aj keď nikto z nás narodeniny neoslavuje?

Vieš, koho narodeniny oslavujeme na Vianoce? (napíš meno na čiaru)

Náš oslávenec dostal niekoľko darov. Vyfarbi len tie, ktoré mu priniesli mudrci z ďalekej krajiny...

OBEC BUDIMÍR
RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV
GRÉCKOKATOLÍCKA CIRKEV
CIRKEVNÝ ZBOR EVANJELICKEJ CIRKVI A.V.
REFORMOVANÝ CIRKEVNÝ ZBOR

VIANOČNÝ EKUMENICKÝ KONCERT

26. DECEMBER 2022 | 17.00
EVANJELICKÝ A.V. CHRÁM BOŽÍ | BUDIMÍR

EKUMENICKÝ SPEVÁCKY ZBOR Z VAJKOVIEC A BUDIMÍRA
SPOJENÝ SPEVÁCKY ZBOR FARNOSTI BUDIMÍR

HOSTIA:
MARIÁN LUKÁČ A ANDREA NEMCOVÁ

VEĎ NAJVZÁCNEJŠÍ Z DAROV ČAKÁ CELKOM BLÍZKO,
ABY ŽIVOTOM PREBUDIL ĽUDSKÉ RUMOVISKO.